

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 54. Damasus II. Leo IX. Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Ad Dignitatem Abbatialem evectus Sæculum XI.
A.C. 1048.
laborem describendi libros, nam literas
pulcherrime efformabat, non dimisit.
Complures Hymnos in laudem Sanctæ
Virginis, S. Nili, aliorumque Sanctorum
concinnavit. Monasterii Ecclesiam Sanctæ
Virgini Sacram a fundamentis edu-
xit, & Congregationis numerum auxit.
Donum convertendi peccatores a Cælo
acceperat. Et tanta erat exhortantis
Principes auctoritas, ut cum Princeps
Salernitanus Dominum Cajetæ urbis in
bello captum custodiret, eum non solum
monente Bartholomæo libertati restitue-
rit, sed etiam altero principatu dona-
verit.

§. LIV.

Damasus II. Leo IX. Papæ.

Eadem, qua Benedictus Papa Sacram Herm. Chr.
1048.
Sedem reliquit, die, nimirum deci-
ma septima Julii, anno millesimo quadra-
gesimo octavo, coronatus est Summus
Pontifex Poppo, antea Episcopus Brixino-
nensis, ab Imperatore in Germania de-
signatus, & Romam missus, ubi Romani
venientem honorifice exceperunt. Is
Damasus II. appellari voluit; sed post-
quam S. Sedem non plus viginti tribus
diebus tenuisset, Præneste octava Augu-
sti anno millesimo quadragesimo octavo
e vivis abiit. Sepultus est in Basilica
S. Lau-

Sæculum XI. S. Laurentii extra urbem, vacavitque S.
A.C. 1048. Sedes sex mensibus. Interim in Comi-
 tiis seu Conventu Præfulum & Optima-
 tum, ab Imperatore Wormatiæ sequen-
 te autumno celebrato, unanimi omnium
 voce Bruno Episcopus Tullensis, præsens,
 sed ab ista ambitione alienissimus, Papa
 e'igitur. (*) Annos ætatis tunc numera-
 bat Bruno quadraginta sex, quorum vi-
 ginti duos in Episcopatu laudabilissime
 transegerat. Nam nihil antiquius habue-
 rat, quam Monasteria opera usus Guide-
 rici Abbatis ad S. Aprum, S. Guilielmi
 Divionensis Discipuli, reformare. Olim
 etiam Bruno laborem non inutilem ad
 pacem inter Rudolphum Regem Burgun-
 diæ & Robertum Regem Franciæ redu-
 cendam impenderat. Viri pietas, quam
 præterea eximius corporis habitus & hu-
 manissimi mores commendabant, omnis
 conditionis hominibus charissimum effi-
 ciebat. Muscam amabat, nec artem
 modulos concinnandi ignorabat. Sin-
 gulari devotione S. Petrum colebat, cu-
 jus limina invisurus singulis annis cum
 quin-

(*) Hic P. Natalis Alexander Reflexionem in-
 ferit: *Defuncto namque Damaso II. (Bruno)*
ab Henrico Imperatore, id auctoritatis pessimis
illis temporibus sibi tribuente, in Conventu Wor-
matiensi anno 1048. Romanus Pontifex designa-
tus est.

quingentis non nunquam piæ peregrina- Sæculum XI.
tionis sociis Romam proficiscebatur. A.C. 1048.
Hæc fuit Brunonis Episcopi vita, cum
ad Papatum assumptus est.

Tantum onus diutissime refugit Bruno, cumque omnes instarent, triduum ad deliberandum petiit, quo temporis spatium jejuniis vacans & orationibus, omnino sine cibo potuque perseveravit. Publice deinde peccata sua confessus est, sperans, sic fore, ut tanquam indignus a Pontificatu repelleretur, sed cum in hac confessione largiter fleret, præsentium omnium lacrymas elicuit, minime vero effecit, ut a sententia dimoverentur. Ergo Pontificatum suscipere cogitur, coram Legatis Romanis declarans, se ea solum conditione Dignitatem accipere, si videret, totius Cleri ac Romani populi communem esse sine dissidio consensum. Tullum postea rediit, ubi Festa Nativitatis Domini, assistentibus quatuor Episcopis Hugone Italo Romanorum Legato, Eberhardo Archiepiscopo Trevirensi, Adalberone Episcopo Metensi, & Theodorico Virdunensi, celebravit.

Bruno sumpto peregrini habitu ex urbi Tullensi iter Romam arripuit, inde fesse Sacris orationibus pro Salute tot animarum ipsi commissarum intentus. Apud Augustam civitatem divertenti & oranti vox allapsa est: *Dicit Dominus,*

Z 5

ego

Sæculum XI. *ego cogito cogitationes pacis, & reliqua*
 A.C. 1049. illius Introitus, de Jeremia excerpti, quæ
 Jerem. 29. ultimis Dominicis post Pentecosten can-
 11. 12. 14. tantur. Hoc solatio animatus, innume-
 ra hominum multitudine undique con-
 fluente, Romam pervenit. Tota in oc-
 cursum Pastoris effusa est civitas, Eccle-
 siasticis cantionibus maximam lætitiā
 professā. Ipse ex equo descendit, & diu
 pedibus nudis ambulavit. Postquam ve-
 ro preces complevit ad Clericos Popu-
 lumque dicere cœpit. Proposuit, se ab
 Imperatore ad tantum onus portandum
 fuisse delectum, rogavitque, ut liberrime
 voluntatem suam, qualiscunque esset,
 aperirent. Secundum Canones Electio-
 nem Cleri populique quibusvis aliorum
 Suffragiis præponi oportere. Se vero,
 qui invitatus advenisset, lubentissimo ani-
 mo ad sua remeaturum, nisi unanimi
 omnium ordinum consensu electio sua
 confirmaretur. Cumque populus his
 dictis nulla verba, sed plausus & juba
 redderet, iterum effatus Pontifex, Roma-
 nos ad emendationem morum hortatus
 est, seque omnium precibus adjuvari ex-
 petiit. Quare duodecima Februarii an-
 no millesimo quadragesimo nono, prima
 Dominica Quadragesimæ, Leo IX. nam
 id nominis sibi elegit, S. Petri Cathedræ
 imponitur, in qua annis quinque sedit.

Romam

Romam delatus novus Pontifex *Æra* *Sæculum XI.*
 rium Apostolicum vacuum invenit; pe- *A.C. 1049.*
 cunia vero, quam domo tulerat, tum in
 itineris expensas, tum in eleemosynas
 erogata fuerat. Sed & omnes, qui cum
 Leone ex Germania venerant, inopia
 premebat, cum ecce, illa die, qua eum
 clam relinquere & fugere constituerant,
 adsunt Nuncii a viris nobilibus provin-
 ciæ Beneventanæ missi pretiosa dona fe-
 rentes ad Papam, cujus Benedictionem
 & tutelam sibi deposcebant. Ille modi-
 cam fidem suis exprobravit, docens ex
 hoc exemplo, de ope Divina nunquam
 esse desperandum. Exinde cum S. Leo-
 nis fama Romam ingentem multitudinem
 peregrinorum pertraheret, oblationes
 copiosissimas ad ejus pedes profunden-
 tium, nulla re vel sibi vel suis reservata,
 omnia in pauperes dispergebat.

§. LV.

Concilium Romanum.

Secunda septimana post Festum Resurre-
 ctionis, quod anno millesimo quadra-
 gesimo nono in diem vigesimam sextam
 Martii inciderat, Leo IX. Papa Conci-
 lium Romæ celebravit, quo non solum
 Episcopis Italiæ, sed etiam Galliæ convo-
 catis, omnes Ordinationes Simoniacorum
 nullas declaravit. Magnum vero
 hæc Constitutio tumultum excitavit;
 nam

tom. 9. Conc.
p. 1049.
Herm. Chr.
1049.